

[Finansministeren]

os fortolket sådan, at alle de nye ekstra initiativer, der lå, som jeg beskrev før, skulle tages ud, og at arbejdsmarkedsbidraget – som, må jeg gøre hr. Svend Heiselberg opmærksom på, ikke belaster erhvervslivet, men er en lønmodtagerskat i første omgang – skulle væk. Konsekvenserne af en gennemførelse af disse programpunkter vil være en forringelse af underskuddet i forhold til det forslag, der foreligger, og en forværring af ledighedssituationen, idet vi vil registrere en 25.000–30.000 flere ledige.

Det er derfor ikke noget godt bud på at forbedre finansloven eller forbedre beskæftigelsessituationen i Danmark, men det kan være, der er noget, vi har misforstået. Det synes jeg så Venstre skulle reagere på den måde på, at de forklarede os, hvad det var, vi havde misforstået, så vi kunne regne det rigtigt ud. Men det, vi har regnet på, er faktisk de forslag, der er kommet ud af munden på ledende Venstrepolitikere i sommerens og efterårets løb.

Man har spurgt, hvad der skulle forhandles om, og svaret er vel, at det, regeringen ikke kan forhandle om, er ændringer, der samlet set løfter udgifterne yderligere eller forværrer underskuddet. Vi ville være meget bekymrede, hvis vi skulle komme i en situation, der i mindste måde skabte tvivl om, at vi vil fastholde den balance mellem en lempeligere og lempeligere pengepolitik, som er mulig, og en finanspolitisk lempelse af dette, men ikke af et større omfang, fordi der så er en risiko for, at markederne reagerer negativt. Det, der har været karakteristisk hidtil, er jo, at de eneste, der har reageret negativt, er den politiske opposition.

Hr. Jes Lunde var inde på, at det var et positivt træk ved det foreliggende finanslovsforslag, at det ikke nedskar vilkårene for de dårligst stillede. Det må vi selvfølgelig kvittere for, og det er jo også en korrekt observation.

Men så sagde hr. Jes Lunde, at der ikke er nogen genopretning i det. Jo, det er der da. Der er en genopretning af levestandarden for praktisk talt alle, der lever af pension, dagpenge, efterløn, i summen af de ændringer, der sker med hensyn til, hvad de får udbetalt, og hvordan de bliver beskattet. De får lettelser i deres private økonomi fra nytår af samme størrelse som lavtlønnede mennesker, der er i arbejde, får.

Når vi mellem regeringen og Socialistisk Folkeparti taler om, hvad forskellen er på god

og dårlig fordelingspolitik, må jeg gøre opmærksom på, at vi jo allerede før sommerferien fik koft det ned til +/- 148 kr. om måneden.

For det, som SF giver et indtryk af i debatten, hvad hr. Jes Lunde selvfølgelig udmærket godt ved ikke er rigtigt, er, at der skulle være nogle dramatiske muligheder for yderligere – oven i det, vi har gjort, oven i det, der træder i kraft, og som er forbedringer for alle disse grupper – at give et stort løft, hvis bare vi ikke havde sænket trækprocenterne for de middelstore og højere indkomster. Men der er jo antalsmæssigt så uendelig meget færre i den kategori, end der er i den, vi lige talte om før.

Hr. Jes Lunde var inde på, at det måske ikke var så nyttigt med et større forbrug til at drive økonomien i gang, og det giver mig anledning til at gøre nogle få bemærkninger om regeringens holdning til forbrugsudvidelse.

Kendsgerningen er jo, at reallønnen efter skat stiger næste år, og at der derudover ligger en vældig mulighed for mange tusind familier for at få deres løbende udgifter ned ved at omlægge lån. Regeringen vil ikke sætte sig til overdommer, vil ikke give bestemte råd om, hvorvidt folk skal spare de penge op eller give dem ud, men vi vil gerne give den staldfidus, den oplysning, den forbrugervejledning, at det for vældig mange mennesker, uanset om de vil bruge pengene eller de vil spare dem op, er en vældig god idé at få foretaget den lånomlægning nu, for der er ingen grund til at tro, at den lange rente kommer meget længere ned.

Men det ville stride mod de allerfleste lærebøger, der er skrevet på noget tidspunkt, siden den økonomiske videnskab blev sat i system, at tro, at en så forholdsvis stor udvidelse af den private købekraft ikke i et vist omfang omsatte sig også i større private køb. Jeg ser selvfølgelig gerne, at det især retter sig mod service, men vi har jo ikke nogen love, der regulerer det her i landet.

Jeg må indrømme, at jeg heller ikke har noget særligt imod det, hvis der er nogle, der tager anledning til at udskifte den ældste del af bilparken og skrotte de benzinslugere, miljøforurenere og trafikikkerhedsproblemer, der kører rundt og er mere end 16 år gamle. Der er såmænd mange fornuftige ting, man kunne gøre også på det område.